

'De dans' begint ...

Nieuwsbrief augustus 2015
New Cooking Bag

Hamdia en ik staan tegenover elkaar en 'de dans' begint...

Een bont gekleurde lap in Afrikaans dessin houden we elk bij twee punten vast en vleien het op de vierkante tafel. We bukken tegelijkertijd om de ongebleekte katoen van de grond te rapen en draperen die in een vloeiende beweging over de bonte lap heen. We pakken de grote, houten, open cirkel die tegen de muur staat en leggen die vakkundig op de stof. En alsof het is afgesproken gaat bijna synchroon onze rechterhand naar ons hoofd: Hamdia plukt een pen uit haar hoofddoek en ik haal hem achter mijn oor vandaan. We trekken samen soepel de cirkel over; aan de buitenkant én aan de binnenkant totdat onze pennen elkaar raken. Hamdia begint alles uit te knippen terwijl ik met een latje gemarkeerde puntjes verbindt, zodat de compartimenten zichtbaar worden waar straks de dames overheen zullen stikken met de naaimachine. We kruipen voor- en achter elkaar langs als we elkaar rond de tafel passeren bij het doen van onze werkzaamheden. Onze lichamen beschrijven weer langzaam een cirkel als we gebogen over de tafel met 10 spelden de beide lappen aan elkaar vast pinnen. We vouwen handig de lap een paar keer dubbel, spelden de sloop van het bijpassende afdekkussentje er aan vast en leggen het afgeronde geheel op weer een andere kruk...

En we beginnen weer van voor af aan:

Een bont gekleurde lap in Afrikaanse dessin wordt op de vierkante tafel gelegd en we bukken tegelijkertijd...

Heerlijk vind ik het... de cadans die we te pakken hebben. Moeiteloos, volledig op elkaar ingespeeld en ingewerkt. Een ideale klus voor twee vrouwen die altijd een boel te bespreken hebben. Dat gaat gewoon tussen neus en lippen door. Het werk is simpel dus het geeft ons alle gelegenheid er tussendoor elkaar van alles te vertellen, te overleggen en te vragen...

We vragen ons af hoe we meer vrouwen bij dit project kunnen betrekken omdat de vraag naar New Cooking Bags groter wordt. We besluiten drie vrouwen van Tuma Viela te vragen en die in te schakelen. Drie vrouwen die al jaren bij ons werken en waarvan we zeker weten dat ze het als een promotie zullen beschouwen en zich volledig in zullen zetten voor ons kleine bedrijf...

We lachen achteraf hartelijk om het telefoontje van gisteren van een mevrouw die belde om te vragen of de New Cooking Bag ook gewassen kon worden... "Nee, helaas, de kapok staat dat niet toe, die verliest daardoor zijn isolerende werking. Maar wat is er dan gebeurd?" De vrouw vertelde dat ze naar de kerk zou gaan en haar dochter opdracht had gegeven om als de rijst een paar minuten gekookt zou hebben, ze het eten in de New Cooking Bag moest doen zodat, als ze straks terug zouden komen van de dienst, het eten klaar zou zijn.

De dochter had al eens bedenkelijk gekeken en had gevraagd of dit "nieuwe ding" nu echt wel zo handig was als beweerd werd. Maar ze zei 'Well okay then...!' toen haar moeder haar ervan overtuigd had dat het echt werkte en het een hoop tijd en houtskool zou besparen. Maar toen ze thuiskwam uit de kerk snapte de mevrouw de bedenkingen van haar dochter want wat had die gedaan? Ze had nadat de rijst een paar minuten gekookt had het deksel van de pan gehaald en de hele bups zo in de New Cooking Bag gegoten! Tja en daar kan die echt niet goed tegen! We adviseerden de mevrouw om wat stiksel los te tornen, de kapok eruit te halen, die te drogen en de stof te wassen om hem daarna weer met de kapok te vullen... Zo kan ze hem rustig nog jaren gebruiken!

We bespreken het feit dat Wonderbag naar Ghana komt om eenzelfde CookingBag hier op de markt te brengen. We willen sámen er aan werken om met het koken het milieu én de gezondheid te sparen. Een uitdaging die ons op scherp stelt en het spannend houdt!

We overdenken de mogelijkheid om 2 verschillende types New Cooking Bag te gaan maken... Een Economic en een Premium... Beiden evengoed werkend maar terwijl de ene van een goedkope stof gemaakt zal worden, zal de andere wat meer allure hebben door gebruik te maken van een wat zwaardere stof. En wat te denken van een grotere variant -waar vanuit de Ghanezen vraag naar is gebleken- om het gemeenschappelijk koken voor een hele familie eenvoudiger te maken?!

We blijven ondertussen het patroon tekenen en knippen omdat we op dit moment meer dan vijftig New Cooking Bags per dag willen produceren. We moeten de naaisters voorblijven die er voor zorgen dat de uitgeknipte stof op het krukje geen kans krijgt om een stapel te worden...

Hamdia, manus van alles, wordt door een van de vrouwen geroepen om naar haar machine te komen kijken die hapert. Ik wil door en vraag Musherifa me even te komen helpen, want dit klusje moet je echt met z'n tweetjes doen. Ze legt haar schooltassenwerk tijdelijk neer en heeft snel in de gaten wat hier de bedoeling is. De 'dans' gaat in het begin een beetje stroef maar dat duurt maar even... "Leuke meid die Musherifa" denk ik en ik geniet ervan even met haar samen hieraan te werken. Ze is een jonge invalster met potentie merk ik en mochten we hier nog meer vrouwen nodig hebben dan is zij zeker een kandidaat!

Hamdia komt alleen even terug bij de tafel om te melden dat er een telefoontje uit Accra binnen is gekomen van een van onze promotors en dat ze 40 New Cooking Bags wil bestellen... Musherifa en ik werken stug door maar doen een stapje opzij voor de twee jongens die het inpakken en het versturen van de New Cooking Bags op zich nemen onder het toeziend oog van Hamdia... Onze ruimte is beperkt door deze groeiende business maar ik hou van het behelpen.

Onze dansvloer is een werkvloer geworden...